

Maskom do funkcionalnog znanja i samospoznaje

Cilj istraživanja je bio ispitati učenike koliko su se često susretali sa primjenom individualne i karakterne pozorišne maske kao didaktičkog sredstva u obradi nastavnog sadržaja.

MOJA PEDAGOŠKA UVJERENJA

Uloga nastavnika u savremenoj nastavi je da bude "kreator stvaralačkog uživanja učenika" i kreira inovativni model učenja zasnovan na poticanju funkcionalnog znanja, a individualna i karakterna pozorišna maska doprinosi unapređenju emotivnog i kognitivnog razvoja i kompetencija učenika jer služi kao sredstvo za poticanje motivacije, prevencije vršnjačkog nasilja, ali i unapređenje komunikacije što omogućava nastavniku da kreira specifične i kreativne zadatke.

Takav oblik učenja zavisi od intencije nastavnika da pomoću maske kao instrumenta kojim će poticati učenika da izražava vlastite potrebe i osjećanja, a da pri tome istovremeno razvija samopouzdanje i usvaja nove tehnike koje bitno utječu na sposobnost snalaženja u novim situacijama, uključi učenika u aktivan nastavni proces. U širok dijapazon zadataka koje nastavnik treba realizovati spadaju i nove nastavne strategije (oblici, metode i sredstva). Postavlja se pitanje šta sve može biti nastavno sredstvo kao "didaktički oblikovana izvorna stvarnost" (Poljak: 19991:55) ako znamo da je svrha nastave ostvariti obrazovne, odgojne i funkcionalne ciljeve usmjerene ka sticanju funkcionalnog znanja i razvoja ličnosti.

Ek (2010) govori da su nastavna sredstva materijalna sredstva, didaktički oblikovani predmeti, pomoću kojih se utemeljuje proces odgoja i obrazovanja. Pomoću njih, kaže Ek, učenici lakše shvataju nastavne sadržaje i primaju nove spoznaje. Posmatramo li masku kao oblik učenja kroz iskustvo u nastavi osim strategija podučavanja otvara se pitanje i primjene didaktičkih sredstava. Budući da su nastavna sredstva materijalna sredstva i da didaktički oblikovani predmeti u savremenoj nastavi imaju višestruku ulogu u kreiranju poticajnog okruženja za učenje, maska ostvaruje benefite na polju jačanja metakognitivnih vještina. Stadijumi razvoja po Eriksonu upućuju na uspostavljanje dosljednog osjećanja identiteta kroz ispitivanje različitih uloga, nasuprot konfuziji zbog prevelikog broja mogućnosti i neuspjeha u razvoju integrisane slike o sebi, stoga smatram da je maska didaktičko sredstvo koje zadovoljava kreativne i psihološke potrebe učenika i omogućava korištenje novih didaktičkih modela u nastavi BHS jezika i književnosti.

KRATAK OPIS PRAKSE

Individualna i karakterna pozorišna maska (radioničarski tip izrade individualne gipsane maske) je materijalno sredstvo, didaktički oblikovan statičan predmet pomoću kojeg učenici lakše usvajaju nastavne sadržaje (tumačenje književnog djela/karakterizacija/biografija lika). Bežen uvodi pojam metodičkih artefakata, a što podrazumijeva "razne vrste modela i drugih predmeta kojima se pojedini odnosi i procesi nastoje što više vizuelizirati i tako ih učiniti što zornijima" (Bežen 2008:295) i u njih između ostalog ubraja lutke, odnosno sva sredstva koja učitelj osmišljava i izrađuje sam ili uz pomoć nekih aparata. Posmatramo li masku kao metodički artefakt koji doprinosi vizuelizaciji nastavnih sadržaja (biografija pisca, karakter lika/gramatička svojska ličnih zamjenica) a osmišljena je i izrađena samostalno i individualno za svakog učenika, možemo zaključiti da pozorišna maska ima svoju primjenu u nastavnom procesu. Pozorišna maska kao modelirano didaktičko sredstvo je statična i kao takvu treba je animirati metodom demonstracije i učiniti dostupnom u kreativnom radu.

Primarna uloga maske u predmetnoj nastavi je razvijanje izražajnih sposobnosti, oslobađanje kreativnog potencijala i razvijanje empatije i moralnih načela te sticanje samopouzdanja. Pri tome dramski odgoj treba biti organizovan vid "dječije igre" koja posredstvom pozorišne maske kao edukativno-didaktičkog sredstva bitno doprinosi intelektualnom, estetskom i emocionalnom razvoju ličnosti svakog učenika koji je uključen u ovaj model poučavanja.

POLAZIŠTA

Na osnovu istraživanja o učestalosti primjene individualne i karakterne pozorišne maske kao didaktičkog sredstva u nastavi na uzorku dvije srednje i dvije osnovne škole na području TK, koje je obuhvatilo ukupno 185 učenika, utvrđeno je da učenici nikada u nastavi BHS jezika i književnosti nisu primjenjivali masku kao didaktičko sredstvo u nastavi niti su spoznali koje mogućnosti nudi maska u savremenoj nastavi usmjerenoj ka sticanju funkcionalnog i primjenjivog znanja. Cilj istraživanja je bio ispitati učenike koliko su se često susretali sa primjenom individualne i karakterne pozorišne maske kao didaktičkog sredstva u obradi nastavnog sadržaja. Navedeni

rezultati istraživanja jasan su pokazatelj da savremena nastava treba biti temelj za ispoljavanje subjekatske pozicije učenika kako u samostalnom usvajanju znanja primjenom maske kao didaktičkog sredstva tako i u aktivnom odnosu prema stečenim znanjima budući da je višestruka funkcija maske kao terapijskog, edukativno-didaktičkog sredstva i poticaja za samostalno pronalaženje kreativnih rješenja i rješavanja problemskih situacija.

Istraživanje je ukazalo na potrebu kreiranja novih didaktičkih sredstava i pomagala koji bi doprinijeli konceptu samoregulirajućeg učenja jer kako se tvrdi pojedinci postaju sposobni samoregulirati učenje napretkom kroz četiri stupnja razvoja: stupanj promatranja, oponašanja, samokontrole i samoregulacije (Schunk, 1996.; Zimmerman, 2000.), a pozorišna maska obuhvata sva četiri navedena stupnja (prvi-modeliranje, drugi-animacija maske, treći istraživanje biografije lika i smaoregulacija- sticanje samopouzdanja i empatije.)

Do primjene nastavne prakse došlo je iz potrebe da se na kreativan i inovativan način ostvari spoznajna i psihološka strana nastave, usvoje odgojne vrijednosti i razviju kod učenika sposobnosti samostalnog modeliranja kreativnih rješenja nastave korištenjem metakognitivnih strategija u procesima učenja i razumijevanja nastavnog sadržaja što se ostvaruje primjenom pozorišne maske kao didaktičkog sredstva u nastavi (kroz karakterizaciju lika, neverbalni govor, pokret) što podrazumijeva i međupredmetnu korelaciju.

Nastavna praksa ostvaruje višestruke benefite budući da su učenici u centru nastavnih aktivnosti i direktno učestvuju u promatranju i procjeni vlastitog učenja putem osvrta (moj susret sa maskom/moja poruka) te potiču kritičko mišljenje kroz refleksiju. U razredu aktivno učestvuju u sticanju znanja i razvijanju čitalačkih aktivnosti učenici iz socijalno marginaliziranih grupa jer istovremeno su pokrenuti motivacijski procesi kao i socijalna podrška. Neizostavna je primjena individualne i karakterne pozorišne maske kao didaktičkog sredstva u nastavi u radu sa učenicima s poteškoćama pri čemu je maska sredstvo integracije i saradničke potpore u učenju. Kreiranjem novih materijala, didaktičkih sredstava za učenje i njihova primjena u nastavi doprinosi poučavanju, preveniranju vršnjačkog nasilja, razvijanju empatije, kritičkog mišljenja, oslobađanju kreativnog potencijala kod učenika potičući kognitivne i motoričke funkcije.

CILJ I ŽELJENI ISHODI

Maska u savremenoj nastavi je nedovoljno istraženo područje kako u odgojno-obrazovnim ustanovama tako i na studijskim programima visokog obrazovanja. Cilj primjene pozorišne maske kao didaktičkog sredstva u nastavi jest upoznati učenike s pojmovima vezanim za dramu u obrazovanju te primjenu maske u podučavanju nastavnih sadržaja predviđenih NPiP.

Kako maska definiše ko smo? Kako kreira naše ponašanje? Na koji način čini osnovu našeg neverbalnog govora? Navedena pitanja imaju za cilj da istražimo mogućnosti primjene maske u nastavi uključujući složene kognitivne procese kreativnosti pokrenute kod učenika.

Redovni profesor, glumac, Vlado Kerošević smatra da se pomoću maske "istražuje unutarnji i vanjski misaono-emocionalni procesi motivacije te psihološki i fizički elementi identifikacije sa dramskom situacijom i likom u situaciji pri čemu posebno apostrofira proces unutarnje i vanjske spoznaje sebe", primjenom maske kao metodološki kreiranog didaktičkog sredstva u nastavi učenik razvija spoznaju o sebi u odnosu na druge, a time se želi postići oslobađanje kreativnog potencijala i socijalnih kompetencija.

Učenik će nakon realizovanih aktivnosti moći definisati pojmove vezane za tehnike i metodologiju rada sa pozorišnom maskom kao didaktičkim sredstvom, razumjeti i aktivno učestvovati u odabiru nastavnih tema pogodnih za primjenu individualne/karakterne maske, prosuđivati kritički o književnom sadržaju, kreirati osvrte i različite dramske situacije prilagođene tipu časa.

DETALJAN OPIS REALIZACIJE

Prvi korak u realizaciji nastavne prakse „Maskom do funkcionalnog znanja i samospoznaje“ čine provedene istraživačke aktivnosti kojima su obuhvaćena odjeljenja iz dvije osnovne i dvije srednje škole na području TK s ciljem da se utvrdi koja je strategija efikasna u nastavi i koja doprinosi usavršavanju odgojno-obrazovne prakse. Postupak istraživanja proveden je u svrhu što boljeg razmišljanja nastavne prakse i traganja za odgovorom: Kako unaprijediti kreativnost učenika i osavremeniti nastavu koristeći tehnike i metode rada sa maskom kao didaktičkim sredstvom u nastavi? Budući da rezultati istraživanja ukazuju na potrebu uvođenja novih nastavnih didaktičkih sredstava, otvoren je prostor za primjenu individualne/karakterne maske kao didaktičkog sredstva u nastavi BHS jezika i književnosti.

Primjena pozorišne maske kao didaktičkog sredstva u nastavi realizuje se u nekoliko faza.

I faza nastavne prakse: Pojmovno-terminološko određenje maske

U historiji umjetnosti definicija maske je često predmet razmatranja i povezivanja sa plesnim ritualima. Kulenović (1982:8) navodi da je riječ tragedija vezana za učesnike u obredima Dionisova kulta, obučene u kožu jarca, ako funkciju pozorišne maske posmatramo u tom historijskom kontekstu možemo je protumačiti kao važan segment savremene nastave. Klajn (1995:245) smatra da je maska trajna komponenta predstave i kao takva zauzima značajno mjestu u teatru. Na temelju Jungove analitičke psihologije, masku možemo posmatrati kao postupak preuzimanja uloge i identiteta. Jung je koristio termin persona za osobu kakva postajemo zahvaljujući društvenom uređenju. Termin persona je preuzeo iz rimskog teatra, a označavao je pozorišnu masku. Granice „privatnog ja“ bile su kroz historiju predmet izučavanja književnosti. Mnogi književni likovi su nastali u rascjepu psiholoških previranja i „razotkrivanja“ persone.

II faza nastavne prakse: Modeliranje

Druga faza se odnosi na izradu individualne maske zasnovane na principima zelene pedagogije što zahtijeva radioničarski tip primjene svih manuelnih aktivnosti i upotrebe materijala za reciklažu

(karton od bloka za crtanje/gips) i prirodnih materijala koji doprinose krajnjem cilju-izradi originalnog didaktičkog sredstva.

Metoda izrade individualne maske od gipsanog zavoja primjenjuje se za svakog učenika koji učestvuje u dramskom procesu. Modeliranje maske poboljšava manuelne vještine i potiče kreativnost kod učenika te ih je neophodno uključiti u proces izrade individualne maske. Izrada maske zahtijeva timski rad učenika (pripremanje podloge i zaštitnog sloja lica, priprema gipsanog zavoja, prekrivanje lica i postupak modeliranja). (SenadaUzicanin_prilog01)

III faza nastavne prakse: Samospoznaja

Treća faza obuhvata psihološku pripremu učenika (misaono suočavanje sa vlastitim jastvom, samoprocjena, susret sa maskom: lice/naličje) i metodičku prilagodbu pozorišne maske u radu sa učenicima. Nakon završenog procesa izrade dobijemo neutralnu masku. Ona potom može poprimiti obilježja karakterne maske, zavisno od potrebe prilagođavanja književnom liku pa bi sljedeći korak podrazumijevao oslikavanje emocionalnog stanja uloge na maski i određivanje biografije (dob, spol, profesionalna orijentacija) s ciljem boljeg razumijevanja karaktera uloge koju tumače.

Stanislavski je u svom stvaralaštvu dao nekoliko smjernica i elemenata za oživljavanje književnog lika koji pomažu u radu, te na osnovu njih i na osnovu iskustva primjene maske u nastavi, možemo zaključiti da maska potiče maštu, emocionalno pamćenje, da rad sa maskom oslobađa mišiće, doprinosi izražajnosti tijela i osposobljava učenika za ritam i tempo primjene maske te doprinosi scenskom samoosjećanju i postignutim rezultatima za svakog učenika.

Stanislavski nadalje ističe prvi korak (kroz svjesno prema nesvjesnom) pri čemu je bitno učenikovo viđenje cjelokupnog procesa primjene maske kao didaktičkog sredstva u nastavi. Unutarnje teatralno stanje maska ostvaruje kroz osjećaj istine i vjerovanja, adaptacije, unutarnje karakterizacije, etike i discipline nasuprot vanjskom stanju što opet kod učenika maska potiče na opuštanje, pokret i fizički

DETALJAN OPIS REALIZACIJE

Prvi korak u realizaciji nastavne prakse „Maskom do funkcionalnog znanja i samospoznaje“ čine provedene istraživačke aktivnosti kojima su obuhvaćena odjeljenja iz dvije osnovne i dvije srednje škole na području TK s ciljem da se utvrdi koja je strategija efikasna u nastavi i koja doprinosi usavršavanju odgojno-obrazovne prakse. Postupak istraživanja proveden je u svrhu što boljeg razumijevanja nastavne prakse i traganja za odgovorom: Kako unaprijediti kreativnost učenika i osavremeniti nastavu koristeći tehnike i metode rada sa maskom kao didaktičkim sredstvom u nastavi? Budući da rezultati istraživanja ukazuju na potrebu uvođenja novih nastavnih didaktičkih sredstava, otvoren je prostor za primjenu individualne/karakterne maske kao didaktičkog sredstva u nastavi BHS jezika i književnosti.

Primjena pozorišne maske kao didaktičkog sredstva u nastavi realizuje se u nekoliko faza.

I faza nastavne prakse: Pojmovno-terminološko određenje maske

U historiji umjetnosti definicija maske je često predmet razmatranja i povezivanja sa plesnim ritualima. Kulenović (1982:8) navodi da je riječ tragedija vezana za učesnike u obredima Dionisova kulta, obučene u kožu jarca, ako funkciju pozorišne maske posmatramo u tom historijskom kontekstu možemo je protumačiti kao važan segment savremene nastave. Klajn (1995:245) smatra da je maska trajna komponenta predstave i kao takva zauzima značajno mjestu u teatru. Na temelju Jungove analitičke psihologije, masku možemo posmatrati kao postupak preuzimanja uloge i identiteta. Jung je koristio termin persona za osobu kakva postajemo zahvaljujući društvenom uređenju. Termin persona je preuzeo iz rimskog teatra, a označavao je pozorišnu masku. Granice „privatnog ja“ bile su kroz historiju predmet izučavanja književnosti. Mnogi književni likovi su nastali u rascjepu psiholoških previranja i „razotkrivanja“ persone.

II faza nastavne prakse: Modeliranje

Druga faza se odnosi na izradu individualne maske zasnovane na principima zelene pedagogije što zahtijeva radioničarski tip primjene svih manuelnih aktivnosti i upotrebe materijala za reciklažu (karton od bloka za crtanje/gips) i prirodnih materijala koji doprinose krajnjem cilju-izradi originalnog didaktičkog sredstva.

Metoda izrade individualne maske od gipsanog zavoja primjenjuje se za svakog učenika koji učestvuje u dramskom procesu. Modeliranje maske poboljšava manuelne vještine i potiče kreativnost kod učenika te ih je neophodno uključiti u proces izrade individualne maske. Izrada maske zahtijeva timski rad učenika (pripremanje podloge i zaštitnog sloja lica, priprema gipsanog zavoja, prekrivanje lica i postupak modeliranja).

III faza nastavne prakse: Samospoznaja

Treća faza obuhvata psihološku pripremu učenika (misaono suočavanje sa vlastitim jastvom, samoprocjena, susret sa maskom: lice/naličje) i metodičku prilagodbu pozorišne maske u radu sa učenicima. Nakon završenog procesa izrade dobijemo neutralnu masku. Ona potom može poprimiti obilježja karakterne maske, zavisno od potrebe prilagođavanja književnom liku pa bi sljedeći korak podrazumijevao oslikavanje emocionalnog stanja uloge na maski i određivanje biografije (dob, spol, profesionalna orijentacija) s ciljem boljeg razumijevanja karaktera uloge koju tumače.

Stanislavski je u svom stvaralaštvu dao nekoliko smjernica i elemenata za oživljavanje književnog lika koji pomažu u radu, te na osnovu njih i na osnovu iskustva primjene maske u nastavi, možemo zaključiti da maska potiče maštu, emocionalno pamćenje, da rad sa maskom oslobađa mišiće, doprinosi izražajnosti tijela i osposobljava učenika za ritam i tempo primjene maske te doprinosi

scenskom samoosjećanju i postignutim rezultatima za svakog učenika.

Stanislavski nadalje ističe prvi korak (kroz svjesno prema nesvjesnom) pri čemu je bitno učenikovo viđenje cjelokupnog procesa primjene maske kao didaktičkog sredstva u nastavi. Unutarnje teatralno stanje maska ostvaruje kroz osjećaj istine i vjerovanja, adaptacije, unutarnje karakterizacije, etike i discipline nasuprot vanjskom stanju što opet kod učenika maska potiče na opuštanje, pokret i fizički izraz. Slijedeći Sistem i upute o kreiranju karaktera književnog lika te uočavanje potrebe i osjećanja učenika tokom nastavne prakse dolazimo do zaključka da maska kao didaktičko sredstvo predstavlja značajno metodološko uporište za kreiranje kreativnih rješenja nastave, razvijanje kritičkog mišljenja i iskustvenog učenja.

IV faza nastavne prakse: Primjena maske u konkretnim didaktičkim situacijama

Nastavnik u ovoj fazi potiče učenike da „dramski“ animiraju masku, prilagode je nastavnom zadatku pokretom, gestom i karakterom. Maska na taj način postaje predmetno sredstvo izražavanja i prenošenja dramske poruke specifičnim pokretom tijela svojstvenim karakternim osobinama lika: dob/spol/socijalni status. Verbalno-narativne tehnike zamjenjuju neverbalni pokreti pa učenik istovremeno postaje demonstrator i protagonist što je naročito bitno za introvertni tip kojem maska pomaže da pospješi komunikaciju. Maska korespondira između učenika jačajući timski rad u istraživanju historije bosanskog jezika i pisma (inkorporiranje bosančice u savremene oblike poučavanja postignuto je kombinovanjem materijala za izradu maske i modeliranja grafema bosančice na razini vizuelne reprodukcije jezika i taktilne stimulacije u svrhu proučavanja tipografskih elemenata) ostvarujući pri tome estetsku i kreativnu stranu nastave za sve dobne skupine učenika.

V faza nastavne prakse: Kreativno umrežavanje

Završna faza se odnosi na primjenu pozorišne maske individualne/karakterne u nastavi i vannastavnim aktivnostima te radu sa učenicima iz socijalno marginaliziranih grupa budući da maska potiče samopouzdanje te afirmaciju čitalačke pismenosti. Učenici su ovu fazu nastavne prakse nazvali „pozorište upakovano u školski ruksak“. Pozorišne maske imaju svoju primjenu u svim nastavnim područjima. Koriste se kao didaktičko sredstvo u motivacijskom dijelu časa, služe za psihološku karakterizaciju književnog lika te bitnu ulogu ostvaruju u radu sa djecom s teškoćama u razvoju jer pomažu u razvoju manualnih vještina (izrada/rukovanje maskom), poboljšanju kognitivnih funkcija (određivanje biografije lika) te potiču senzornu integraciju. Maske se koriste za tematsku izložbu, kao didaktičko sredstvo za realizaciju nastavne jedinice iz oblasti jezika/književnosti, pripremu vannastavnih aktivnosti, obilježavanje značajnih datuma predviđenih GPR-om škole te doprinose realizaciji projektnih aktivnosti, služe kao podloga za uzajamno učenje, originalnu ideju predstave te scensko uprizorenje književnog teksta.

Maska služi kao sredstvo za umrežavanje kreativnih praksi baziranih na dramskom odgoju i primjeni maske u radu sa djecom i mladima. Kao produkt jednogodišnjeg uspješnog usavršavanja

odgojno-obrazovne prakse "Maskom do funkcionalnog znanja i samospoznaje", utemeljene na primjeni maske u nastavi, učenici OŠ "Miladije" su predstavom "Zašto baš Nobel?" sa inkorporiranim dramskim tehnikama i metodama rada sa maskom bili ovogodišnji direktni učesnici 23. Festivala dječijeg teatra BiH u organizaciji Centra za dramski odgoj BiH. Učenici OŠ "Miladije" su navedenom praksom činili dio festivalskih aktivnosti zajedno sa učesnicima iz Županje, Sarajeva, Bugojna, Gradačca, Mostara, Blažuja, Viteza te Gračanice u kategoriji profesionalnog i neprofesionalnog vođenja grupe, što potvrđuje da je realizovana nastavna praksa uspješna kako na nivou lokalne zajednice tako i na državnom nivou.

EFEKTI; POSTIGNUTI REZULTATI

Maska kao edukativno-didaktičko sredstvo uz primijenjene dramske tehnike kao učinkoviti oblik iskustvenog učenja u osnovnoškolskom sistemu primjer je dobre nastavne prakse koja nedvojbeno treba zaživjeti u radu.

Postignuti rezultati upućuju na to da učenik objašnjava koncept primjene maske u izučavanju književnosti, timski izrađuje masku od gipsanog zavoja, navodi kriterije rukovanja maskom, primjenjuje tehnike pravilnog disanje te animira masku za potrebe nastave.

Benefiti:

- razvijanje kod učenika kritičkog mišljenja
- igranje uloga uz primjenu maske u nastavi utječe na rješavanje konflikta i prevencije međuvršnjačkog nasilja
- razvijanje samosvijesti i samopouzdanja (susret sa maskom)
- maska u službi poučavanja i smislenog povezivanja nastavnih sadržaja
- procesuiranje emocija posredstvom maske
- rješavanje uočenih aktuelnih društvenih problema kroz scene sukoba primjenom maske kao didaktičkog sredstva u nastavi
- uključenost učenika u kreiranje specifične dramske atmosfere i modeliranje maske
- dramski festivali i razvoj partnerstva sa zajednicom (višestruka primjena maske)

Uočene slabosti pretvorene u snagu tokom procesa samospoznaje:

učenici su imali zadatak da vode dnevničke zabilješke tokom pet faza nastavne prakse, a neka predstavljaju dragocjene refleksije na realizovanu praksu i ostvarene benefite primjene maske u nastavi.

DNEVNIČKA ZAPAZANJA

„Pod maskom se osjećam zaštićeno jer niko ne zna moj identitet i to mi olakšava radnju na sceni.

Puno sam opušteniji i lakše funkcionišem bez nelagode“ A.Č. VII

“Maska je za mene kao publici zastor na sceni. Maska, koliko god obična ili ozbiljna, uvijek je dopadljiv detalj publici. Maska nam uvijek “podiže” samopouzdanje.” A. A. VII

IZ DRUGOG UGLA

Rezultati nastavne prakse ogledaju se u tome da su učenici OŠ “Miladije” direktni učesnici 23. Festivala dječijeg teatra BiH predstavom “Zašto baš Nobel?”, nastaloj kao produkt primjene maske kao didaktičkog sredstva u nastavi.

“Kada sam saznala da ću glumiti na pozornici za mene je to bilo pravo iskustvo. Utisak je neopisiv, publika gleda u tebe, svjetla su okrenuta tačno prema vašem licu. Osjećala sam se ponosno. Rekla sam sebi: “Bravo Nea!” N.A. VII

JA/PORUKA

“Maska jača samopouzdanje” V.D. VII

“Maska me zaklanja od pogleda publike” L.F. VII

“Neustrašiv pod maskom” F.A. VII

“Maska me čini slobodnom” S.B. VII

“Pomoću maske spoznajem drugo lice sebe” E.S.

“Maska je moja zaštita” B.N. VII

Efekti: višestruka primjena u obrazovanju (OŠ “Miladije)

Ogledno-ugledni čas: Kazališna izražajna sredstva: gluma, govor, scenografija, kostimografija, maska

Tema za stručno usavršavanje nastavnika: Vizuelni aspekti pozorišne maske u funkciji karakterizacije lika

“Uloga i značaj pozorišne maske u popularizaciji književne građe” (rad u pripremi za štampu)
Časopis “Naša škola”

Dodatni komentari i sugestije drugim nastavnicima koji bi željeli implementirati vašu ideju

Želim ohrabriti sve nastavnike/ce i stručne saradnike/ce koji na direktan ili indirektan način učestvuju u odgoju i obrazovanju djece i mladih da nikada ne odustanu od svojih pedagoških

ciljeva i budu otvoreni prema izazovima savremene i inovativne nastave. Napominjem da od 2006. godine, nakon diplomiranja do danas, nemam riješen status zaposlenja i radim shodno okončanim konkursnim procedurama. Primjenom maske u nastavi i radu sa učenicima čula sam rečenicu „Bravo Nea! Ti to možeš!“

Ne zaboravimo učiti od učenika, ohrabriti i spoznati sebe i ne odustati. Dopustite da vas maska povede u daleku historiju, prođite sa njom kroz sve faze razvoja jezika, posmatrajte je u paleti književnih likova i dopustite sebi da posredstvom maske učite od drugih-djece. Budite aktivni slušaoci. Budite spremni da čujete njihove potrebe i osjećanja i dobit ćete najbolje saradnike u učenju i poučavanju. Stvarat ćete novo kreativno okruženje i osloboditi vlastiti potencijal i kreativni potencijal učenika. Primijenite masku kao didaktičko sredstvo u radu i učinit ćete da nastava postane “pozorište upakovano u školski ruksak”.

Tags

NIN

Collections

NIN nagrada

NIN 2022